

Józsué 1. Isten parancsa és ígérete Józsuénak

¹Mózesnek, az Úr szolgájának halála után ezt mondta az Úr Józsuénak, Nún fiának, Mózes szolgájának:
²Mózes, az én szolgám meghalt. Most azért indulj, kelj át itt a Jordánon, te és ez az egész nép arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok. ³Nektek adok minden helyet, amelyre lábatokkal léptek, ahogyan megígértem Mózesnek. ⁴A pusztától és a Libánontól a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig, nyugat felé pedig a Nagy-tengerig a ti területetek lesz a hettiták egész országa. ⁵Senki sem állhat ellened egész életedben. Veled leszek, ahogyan Mózessel is vele voltam. Nem hagylak magadra téged, és nem hagylak el. ⁶Légy erős és bátor, mert te teszed ezt a népet annak az országnak az örökösévé, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom. ⁷Csak légy erős és igen bátor, tartsd meg és teljesítsd mindenben azt a törvényt, amelyet Mózes, az én szolgám parancsolt neked. Ne térj el attól se jobbra, se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz. ⁸Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, arról elmélkedj éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz. ⁹Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.

Készülődés a honfoglalásra

¹⁰Józsué ezt parancsolta a nép elöljáróinak: ¹¹Menjetek végig a táboron, és parancsoljátok meg a népnek: Készítsetek magatoknak útravalót, mert három nap múlva átkeltek itt a Jordánon, hogy bemenjeteek arra a földre, és birtokba vegyétek azt, amelyet Istenetek, az Úr nektek ad birtokul. ¹²A rúbenieknek, a gádiaknak és Manassé törzse felének ezt mondta Józsué: ¹³Emlékezzetek arra, amit Mózes, az Úr szolgája parancsolt meg nektek: Istenetek, az Úr nyugalmat ad nektek, és nektek adja ezt a földet. ¹⁴Feleségeitek, gyermekeitek és jószágaitok maradjanak ezen a földön, amelyet nektek adott Mózes a Jordánon túl. Ti pedig mindnyájan, akik vitéz harcosok vagytok, keljeteek át harcra készen testvéreitek élén, és segítsétek őket, ¹⁵amíg nyugalmat nem ad az Úr testvéreiteknek éppúgy, mint nektek, és birtokba nem veszik ők is azt a földet, amelyet nekik ad Istenetek, az Úr. Azután visszatérhettek birtokul kapott földetekre, hogy birtokba vegyétek azt, amit Mózes, az Úr szolgája nektek adott a Jordántól napkeletre. ¹⁶Azok pedig így válaszoltak Józsuénak: Megtesszük mindazt, amit parancsoltál, és elmegyünk bárhová, ahová csak küldesz. ¹⁷Mindenben hallgatunk majd rád, ahogyan Mózesre hallgattunk, csak legyen veled is Istened, az Úr, ahogyan Mózessel vele volt. ¹⁸Halállal lakoljon mindenki, aki ellene szegül parancsodnak, és nem hallgat szavadra, bármit is parancsolsz neki. Csak légy erős és bátor!

Józsué 2. Józsué kémeket küld Jerikóba

¹Akkor Józsué, Nún fia titokban két kémet küldött Sittímből, és ezt mondta nekik: Menjeteek, vegyétek szemügyre azt a földet és Jerikót! Azok elmentek, betértek egy Ráháb nevű parázna nő házába, hogy ott töltsék az éjszakát. ²De Jerikó királyát figyelmeztették: Vigyázz! Izráeli férfiak jöttek ide az éjjel, hogy kikémleljék az országot. ³Jerikó királya ezt üzent Ráhábnak: Add ki azokat a férfiakat, akik hozzád érkeztek, és betértek a házába, mert azért jöttek, hogy kikémleljék az egész országot. ⁴Az asszony azonban fogta és elrejtette a két férfit, majd ezt mondta: Igaz, hogy betértek hozzám azok a férfiak, de nem tudtam, honnan valók. ⁵Kapuzárás idején, amikor besötétedett, eltávoztak. Nem tudom, hová mentek azok a férfiak. Fussatok gyorsan utánuk, mert még utolérhetitek őket! ⁶Pedig fölvitte őket a háztetőre, és elbújtatta a lenkóró közé, ami ki volt rakva a háztetőn. ⁷A városbeli férfiak ekkor üldözésükre indultak a Jordán gázlóíhoz vezető úton. A kaput pedig, amint kimentek az üldözők, bezárták.

Ráháb megmenti a kémeket

⁸Mielőtt a kémek lefeküdtek volna, fölment hozzájuk Ráháb a háztetőre, ⁹és ezt mondta nekik: Tudom, hogy az Úr nektek fogja adni ezt a földet, hiszen rettegés fogott el bennünket miattatok, és máris reszket töletek ennek a földnek minden lakója. ¹⁰Mert hallottuk, hogyan szárította ki az Úr előttetek a Vörös-tenger vizét, amikor kijöttetek Egyiptomból, és hogy mit tettetek a Jordánon túl Szíhónnal és Óggal, az emóriak két királyával, akiket kiirtottatok. ¹¹Amikor ezt meghallottuk, megdermedt a szívünk, és még a lélegzete is elállt mindenkinek miattatok. Bizony, a ti Istenetek, az Úr az Isten fenn az égben és lenn a földön! ¹²Most azért esküdjete meg nekem az Úrra, hogy amilyen irgalommal bántam én veletek, ti is olyan irgalommal bántok majd apám háza népével, és biztos jelét adjátok annak, ¹³hogy életben hagyjátok apámat, anyámat, fivéreimet, nővéreimet és minden hozzátartozójukat, és megmentitek életünket a haláltól. ¹⁴A férfiak így válaszoltak neki: Életünkkel kezeskedünk értetek, ha ti nem áruljátok el a mi ügyünket. Amikor az Úr nekünk adja ezt a földet, irgalmasan és hűséggel bánunk majd veled. ¹⁵Akkor kötélen leeresztette őket az ablakon át – háza ugyanis a városfalon volt, és így a városfalon lakott –, ¹⁶és azt mondta nekik: Menjetek a hegyekbe, hogy rátok ne találjanak az üldözők! Rejtőzzetek ott három napig, amíg az üldözők vissza nem térnek, azután majd útnak indulhattok. ¹⁷A férfiak ezt mondták neki: Nem fogjuk megszegni azt az esküt, amelyet neked tettünk. ¹⁸Ezért amikor bejövünk erre a földre, kösd ezt a piros fonálból font zsineget arra az ablakra, amelyen át leeresztettél bennünket. Gyűjtsd magadhoz a házba apádat, anyádat, testvéreidet és apád egész háza népét! ¹⁹Ha azután bárki is kilép háza ajtaján az utcára, az maga tehet arról, ha meghal, mi ártatlanok leszünk. De minket sújtsa a büntetés, ha valaki kezét emel azokra, akik veled lesznek a házban. ²⁰Ha azonban elárulod a mi ügyünket, akkor nem kötelez bennünket az az eskü, amellyel megeskettél bennünket. ²¹Az asszony így felelt: Legyen úgy, ahogy mondtátok! Azután elküldte őket, és azok elmentek. A piros zsineget pedig rákötötte az ablakra. ²²A kémek elmentek, eljutottak a hegyekbe, és ott maradtak három napig, amíg az üldözők vissza nem tértek. Keresték ugyan őket az üldözők mindenfelé, de nem találták. ²³Azután visszaindult a két férfi, lejött a hegyekből, átkelt a Jordánon, és megérkezett Józsuéhoz, Nún fiához. Elbeszélték neki mindazt, ami velük történt. ²⁴Ezt mondták Józsuénak: Bizony, kezünkbe adta az Úr azt az egész földet, máris reszket tőlünk annak a földnek minden lakója.

Józsué 3. Megérkezés a Jordánhoz

¹Józsué másnap korán reggel fölkelt, útnak indultak Sittimből, és eljutottak a Jordánhoz – ő meg Izráel fiai mindnyájan. Ott táboroztak, mielőtt átkeltek volna. ²Három nap múlva végigmentek az előljárók a táboron, ³és megparancsolták a népnek: Ha látjátok, hogy a lévita papok fölemelik Isteneteknek, az Úrnak szövetségládáját, akkor kerekedjete föl ti is, és menjetek utána! ⁴De maradjon mintegy kétezer könyök távolság köztetek és közte; ne menjetek túl közel hozzá! Így tudjátok majd, melyik úton kell mennetek, hiszen nem jártatok még soha ezen az úton. ⁵Józsué ezt mondta a népnek: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap csodákat tesz köztetek az Úr. ⁶A papoknak pedig ezt mondta Józsué: Emeljétek föl a szövetség ládáját, és vonuljatok a nép előtt! Fölemelték tehát a szövetség ládáját, és mentek a nép előtt. ⁷Az Úr pedig ezt mondta Józsuénak: A mai naptól kezdve naggyá teszek téged egész Izráel szemében, hadd tudják meg, hogy veled leszek, ahogyan Mózeszel is vele voltam. ⁸Parancsold meg azért a szövetség ládáját vivő papoknak: Amikor odaértek a Jordán vizéhez, álljatok bele a Jordánba! ⁹Azután ezt mondta Józsué Izráel fiainak: Jöjjetek ide, és hallgassátok meg Isteneteknek, az Úrnak beszédét! ¹⁰Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek – mondta Józsué –, és hogy ő valóban elűzi előletek a kánaániakat, a hettitákat, a hivvieket, a perizzieket, a girgásiakat, az emóriakat és a jebúsiakat. ¹¹Íme, az egész föld Urának a szövetségládája átmegy előttetek a Jordánon! ¹²Most tehát válasszatok ki tizenkét férfit Izráel törzseiből, törzsenként egyet-egyet. ¹³És mihelyt a Jordán vizét érinti a papok lába, akik az Úrnak, az egész föld Urának a ládáját viszik, a Jordán vize kettéválik, a felülről lefelé folyó víz pedig megáll, akár egy gát.

Csodálatos átkelés a Jordánon

¹⁴Akkor fölkerekedett sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon. A papok vitték a szövetség ládáját a nép előtt. ¹⁵A Jordán medre pedig aratás idején mindvégig egészen tele volt. Amint a ládát vivők megérkeztek a Jordánhoz, és a ládát vivő papok lába a folyó szélén beleért a vízbe, ¹⁶egyszerre csak megállt a fölülről lefelé folyó víz, feltornyosult egy nagy szakaszon, akár egy gát, Ádámnál, annál a városnál, amely Cáretán mellett volt, az Arába-tenger, azaz a Sós-tenger felé folyó víz pedig teljesen különvált. Így kelt át a nép Jerikóval szemben. ¹⁷Az Úr szövetségládáját vivő papok ott álltak szilárdan a Jordán száraz medrében. Egész Izráel átkelt, és mindaddig száraz volt a folyómeder, amíg az egész nép mindenestül át nem kelt a Jordánon.

Józsué 4. A tizenkét emlékkő felállítása

¹Amikor az egész nép mindenestül átkelt a Jordánon, azt mondta az Úr Józsuénak: ²Válasszatok ki a népből tizenkét férfit, törzsenként egyet-egyet, ³és parancsoljátok meg nekik: Vegyetek föl tizenkét követ innen a Jordán közepéből, ahol a papok lába áll szilárdan, vigyétek azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, ahol ma éjjel megszálltok. ⁴Józsué odahívta azt a tizenkét férfit, akiket Izráel fiai közül kijelölt, törzsenként egyet-egyet, ⁵és azt mondta nekik Józsué: Menjetek be a Jordán közepébe, Isteneteknek, az Úrnak ládája elé, és vegyen föl mindegyikötök egy-egy követ a vállára, Izráel törzseinek a száma szerint. ⁶Legyen ez emlékeztető jelül közöttetek! És ha majd megkérdezik fiaitok, hogy miféle kövek ezek, ⁷akkor ezt mondjátok nekik: Kettévált a Jordán vize az Úr szövetségládája előtt, amikor átkelt a Jordánon; kettévált a Jordán vize, és erre emlékeztetik ezek a kövek Izráel fiait mindörökké. ⁸Izráel fiai úgy cselekedtek, ahogyan Józsué parancsolta. Fölvettek a Jordán közepéből tizenkét követ Izráel törzseinek száma szerint, ahogyan az Úr mondta Józsuénak. Magukkal vitték a szállásukra, és ott letették azokat. ⁹Tizenkét követ állíttatott föl Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, ahol a szövetség ládáját vivő papok lába állt. Ott is vannak mind a mai napig.

Az Úr ládája átkel a Jordánon

¹⁰A ládát vivő papok a Jordán közepén álltak, amíg végbe nem ment mindaz, amit Józsué az Úr parancsára megmondott a népnek. Mindezt már Mózes így parancsolta Józsuénak. A nép pedig sietve átkelt. ¹¹Miután az egész nép mindenestül átkelt, az Úr ládája is átkelt a papokkal együtt, és a nép élére állt. ¹²Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének a fele is átkelt harcra készen Izráel fiai élén, ahogyan meghagyta nekik Mózes. ¹³Mintegy negyvenezer fölfegyverzett ember kelt át az Úr színe előtt, hogy harcoljon Jerikó síkságán. ¹⁴Az Úr nagyvá tette azon a napon Józsué egész Izráel szemében: éppúgy tisztelték egész életében, mint ahogyan Mózeset tisztelték. ¹⁵Az Úr azt mondta Józsuénak: ¹⁶Parancsold meg a bizonyosság ládáját vivő papoknak, hogy jöjjenek ki a Jordánból! ¹⁷Józsué tehát megparancsolta a papoknak: Jöjjetek ki a Jordánból! ¹⁸Amikor kijöttek az Úr szövetségládáját vivő papok a Jordán közepéből, alighogy szárazra tették a lábukat, visszatért helyére a Jordán vize, és úgy folyt, hogy a medre egészen megtelt éppúgy, mint azelőtt. ¹⁹Az első hónap tizedikén jött ki a nép a Jordánból, és tábort ütött Gilgálban, Jerikó keleti határán. ²⁰Azt a tizenkét követ, amelyet a Jordánból vettek ki, Gilgálban állíttatta föl Józsué, ²¹és ezt mondta Izráel fiainak: Ha majd megkérdezik fiaitok apáiktól, hogy miféle kövek ezek, ²²magyarázzátok el fiaitoknak, hogy szárazon kelt át Izráel itt a Jordánon. ²³Mert Istenetek, az Úr kiszárította a Jordán vizét elöttetek, amíg átkeltetek. Így cselekedett Istenetek, az Úr a Vörös-tengerrel is: kiszárította elöttünk, amíg átkeltünk rajta, ²⁴hogy megtudja a föld minden népe, milyen erős az Úr keze, és hogy féljétek Isteneteket, az Urat mindenkor.

Józsué 6. Jerikó bevétele

¹Jerikó olyan alaposan be volt zárva Izráel fiai miatt, hogy se ki, se be nem mehetett senki. ²Ekkor azt mondta az Úr Józsuének: Lásd, a kezedbe adom Jerikót és királyát vitéz harcosaival együtt. ³Járjátok hát körül a várost, valamennyi harcos kerülje meg egyszer: így tégy hat napon át! ⁴Hét pap vigyen hét kosszarvból készült kürtöt a láda előtt! A hetedik napon hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig fújják meg a kürtöket! ⁵És ha majd hosszan fújják a kosszarvakat, ti pedig meghalljátok a kürt szavát, törjön ki hatalmas csatakiáltásban az egész nép! Akkor le fog omlani a város kőfala, és a nép bevonulhat, mindenki egyenest előre. ⁶Józsué, Nún fia hívatta tehát a papokat, és így szólt hozzájuk: Vegyétek föl a szövetség ládáját, hét pap pedig vigyen hét kosszarvból készült kürtöt az Úr ládája előtt. ⁷A népnek pedig ezt mondta: Vonuljatok föl, járjátok körül a várost, és a fegyveresek vonuljanak az Úr ládája előtt! ⁸Úgy is történt, ahogyan Józsué megmondta a népnek. A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az Úr előtt vonult, és fújta a kürtöket, az Úr szövetségládája pedig utánuk haladt. ⁹A fegyveresek a kürtöket fúvó papok előtt haladtak, az utóvéd pedig a láda után ment, és egyfolytában fújták a kürtöket. ¹⁰A népnek azonban megparancsolta Józsué: Ne kiáltsatok, a hangotokat se lehessen hallani, és egy szó se jöjjön ki a szátokból addig, amíg azt nem mondom nektek, hogy törjete ki csatakiáltásban. Akkor aztán kiáltozzatok! ¹¹Körülvitette tehát az Úr ládáját, megkerülve egyszer a várost. Azután visszatértek a táborba, és a táborban töltötték az éjszakát. ¹²Másnap korán reggel fölkelte Józsué, a papok pedig fölverték az Úr ládáját. ¹³A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az Úr ládája előtt ment, és folyton fújta a kürtöket. A fegyveresek előttük haladtak, az utóvéd pedig követte az Úr ládáját. Folyton fújták a kürtöket. ¹⁴A második napon is megkerülték egyszer a várost, azután visszatértek a táborba. Így cselekedtek hat napon át. ¹⁵A hetedik napon pedig az történt, hogy pirkadatkor fölkeltek, és a szokott módon megkerülték a várost, most azonban hétszer. Csak ezen a napon kerülték meg hétszer a várost. ¹⁶Amikor hetedszer fújták meg a papok a kürtöket, ezt mondta Józsué a népnek: Kiáltsatok, mert nektek adja az Úr a várost! ¹⁷Átok terhe alatt ki kell irtani a várost, az Úré az mindenestül! Csak a parázna Ráháb maradjon életben mindazokkal együtt, akik a házában vannak, mert elrejtette a követeket, akiket kiküldtünk. ¹⁸Hozzá ne nyúljatok a kiirtandókhoz, különben rátok száll az átok; el ne vegyetek semmit a kiirtandókból, mert átkot hoztok Izráel táborára, és szerencsétlenségbe döntitek! ¹⁹Az összes ezüstöt és aranyat meg a réz- és vastárgyakat az Úrnak szenteljétek, azok az Úr kincstárába kerüljenek. ²⁰Ekkor kiáltani kezdett a nép, és megfújták a kürtöket. És amikor meghallotta a nép a kürtzengést, hatalmas harci kiáltásban tört ki, és a kőfal leomlott. A nép pedig bevonult a városba, mindenki egyenest előre, és elfoglalták a várost. ²¹Kardélre hánytak, kiirtottak mindent, ami a városban volt: férfit és nőt, ifjat és öreget, marhát, juhot és szamarat.

Ráháb megmenekül

²²A két férfinak pedig, akik kikémlelték azt a földet, ezt mondta Józsué: Menjetek be annak a parázna nőnek a házába, és hozzátok ki onnan őt és minden hozzátartozóját, ahogyan megesküdtetek neki! ²³Bementek tehát az ifjú kémek, és kihozták Ráhábót, apját, anyját, testvéreit és minden hozzátartozóját. Kihozták egész nemzetségét, és elhelyezték őket Izráel táborán kívül. ²⁴A várost pedig mindenestül fölperzselték. Csak az ezüstöt és az aranyat meg a réz- és vastárgyakat tették az Úr házána kincstárába. ²⁵A parázna Ráhábót, apja háza népét és minden hozzátartozóját azonban életben hagyta Józsué. Letelepedett Izráelben, és ott él mind a mai napig, mert elrejtette a követeket, akiket Jerikóba küldött kémkedni Józsué. ²⁶Abban az időben mondta ezt az átkot Józsué: Átkozott legyen az Úr előtt az az ember, aki hozzáfog, hogy fölépítse ezt a várost, Jerikót! Elsősülöttjére rakja le az alapját, és legkisebb fiára állítsa föl kapuit! ²⁷Az Úr Józsuéval volt, és elterjedt a híre az egész országban.